Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

26 януари 2017 година*

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Белгийски, германски, френски, италиански, нидерландски и австрийски пазари на оборудване за баня — Съгласуване на продажните цени и обмен на чувствителна търговска информация — Задължение за мотивиране“

По дело C-613/13P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 26 ноември 2013 г.,

Европейска комисия, за която се явяват F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek и J. Norris-Usher, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Keramag Keramische Werke GmbH, по-рано Keramag Keramische Werke AG, установено в Ратинген (Германия),

Koralle Sanitärprodukte GmbH, установено във Флото (Германия),

Koninklijke Sphinx BV, установено в Мастрихт (Нидерландия),

Allia SAS, установено в Авон (Франция),

Produits Céramiques de Touraine SA, установено в Сел сюр Шер (Франция),

Pozzi Ginori SpA, установено в Милано (Италия),

Sanitec Europe Oy, установено в Хелзинки (Финландия),

за които се явяват J. Killick, barrister, P. Lindfelt, advokat, и K. Struckmann, Rechtsanwalt,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: A. Tizzano, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на първи състав, M. Berger, E. Levits, S. Rodin (докладчик) и F. Biltgen, съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

* * Език на производството: английски.

секретар: K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 септември 2015 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 26 ноември 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Европейската комисия иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 16 септември 2013 г., Keramag Keramische Werke и др./Комисия (T-379/10 и T-381/10, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2013:457), в частта му, с която Общият съд отменя частично Решение C(2010) 4185 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/39092 — Оборудване за баня) (наричано по-нататък „спорното решение“).

2 С насрещната си жалба Keramag Keramische Werke GmbH, по-рано Keramag Keramische Werke AG, Koralle Sanitärprodukte GmbH, Koninklijke Sphinx BV, Allia SAS, Produits Céramiques de Touraine SA, Pozzi Ginori SpA и Sanitec Europe Oy (наричани по-нататък „жалбоподателите в първоинстанционното производство“) искат отмяната на обжалваното съдебно решение в частта му, в която Общият съд е отхвърлил искането им за отмяна на спорното решение относно участието им в нарушението на правилата на конкуренция на италианския пазар на оборудване за баня.

Фактите по спора и спорното решение

3 Фактите по спора са изложени в точки 1—26 от обжалваното съдебно решение и могат да бъдат обобщени, както следва.

4 Със спорното решение Комисията установява, че е налице нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3) в сектора на оборудването за баня. Това нарушение, в което са участвали 17 предприятия, е протекло в различни периоди от време между 16 октомври 1992 г. и 9 ноември 2004 г. под формата на съвкупност от антиконкурентни споразумения или съгласувани практики на белгийска, германска, френска, италианска, нидерландска и австрийска територия.

5 На 15 юли 2004 г. Masco Corp. и дъщерните му дружества, сред които Hansgrohe AG, което произвежда кранове и фитинги, и Hüppe GmbH, което произвежда душкабини, уведомяват Комисията за наличието на картел в сектора на оборудването за баня и искат да бъдат освободени от глоби на основание Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3) или най-малкото размерът на глобите, които могат да им бъдат наложени, да бъде намален. На 2 март 2005 г. Комисията приема условно решение за освобождаване от глоба на Masco Corp.

6 На 9 и 10 ноември 2004 г. Комисията извършва внезапни проверки в помещенията на няколко дружества и национални професионални сдружения, които осъществяват дейност в сектора на оборудването за баня. След като между 15 ноември 2005 г. и 16 май 2006 г. отправя искания за предоставяне на информация до посочените дружества и сдружения, включително до някои от

жалбоподателите по дело T-379/10, на 26 март 2007 г. Комисията приема изложение на възраженията, за което им е изпратено уведомление. В периода от 15 ноември 2004 г. до 20 януари 2006 г. няколко предприятия, като жалбоподателите в първоинстанционното производство не са сред тях, искат да се ползват от освобождаването от глоби или намаляването на техния размер.

7 След като от 12 до 14 ноември 2007 г. е проведено изслушване, в което е участвал жалбоподателят по дело T-381/10, а на 9 юли 2009 г. до няколко дружества, сред които и някои от жалбоподателите по дело T-379/10 и жалбоподателя по дело T-381/10, е изпратено писмо с изложение на фактите, в което им е обърнато внимание на определени доказателства, с които Комисията смята да обоснове приемането на окончателно решение, и след като впоследствие между 19 юни 2009 г. и 8 март 2010 г. до няколко дружества, сред които и някои от жалбоподателите по дело T-379/10 и жалбоподателят по дело T-381/10, са отправени допълнителни искания за предоставяне на информация, на 23 юни 2010 г. Комисията приема спорното решение.

8 В спорното решение Комисията приема, че констатираното нарушение се състои, първо и основно, в съгласуване от производителите на оборудване за баня на годишните повишения на цените и на други ценообразуващи елементи по време на редовни срещи в рамките на национални професионални сдружения, второ, в определяне и съгласуване на цените по повод на конкретни събития като повишението на цените на суровините, въвеждането на еврото и установяването на пътни такси, и трето, в съобщаване и обмен на чувствителна търговска информация. Посочените практики съответствали на повтарящ се модел, за който се установява, че е еднакъв в шестте държави членки, обхванати от извършеното от Комисията разследване. Определянето на цените в сектора на оборудването за баня следвало годишен цикъл, и по-точно производителите определяли своите ценови листи, които оставали в сила най-общо за една година и на тях се основавали отношенията с търговците на едро.

9 Комисията констатира и че описаните по-горе практики са част от общ план, насочен към ограничаване на конкуренцията между адресатите на спорното решение, и че притежават белезите на единно продължено нарушение, приложното поле на което покрива три подгрупи продукти, а именно крановете и фитингите, душкабините и аксесоарите към тях, както и керамичните изделия (наричани по-нататък „трите подгрупи продукти“) и обхваща белгийската, германската, френската, италианската, нидерландската и австрийската територия. Относно организирането на картела Комисията посочва, че има национални професионални сдружения, членовете на които покриват с дейността си и трите подгрупи продукти и които сдружения тя нарича „координиращи организации“, национални професионални сдружения, чиито членове осъществяват дейност, свързана с поне две от трите подгрупи продукти, които тя нарича „мултипродуктови сдружения“, както и специализирани сдружения, чиито членове осъществяват дейност, свързана с една от тези три подгрупи продукти. Накрая Комисията установява наличието на главна група предприятия, участващи в картела в различни държави членки и в рамките на координиращи организации и на мултипродуктови сдружения.

10 Жалбоподателите по дело T-379/10, по-точно Keramag Keramische Werke, Koninklijke Sphinx, Allia, Produits Céramiques de Touraine и Pozzi Ginori, произвеждат керамични изделия, а Koralle Sanitärprodukte произвежда душкабини. Към момента на настъпване на разглежданите факти всички жалбоподатели по дело T-379/10 са били дъщерни дружества на Sanitec Europe, жалбоподател по дело T-381/10, който също е адресат на спорното решение. В това решение Комисията е посочила общо под името „Sanitec“ Sanitec Europe, Allia и неговите дъщерни дружества, Keramag Keramische Werke и неговите дъщерни дружества, Koninklijke Sphinx и Pozzi Ginori. Докато участват в нарушението, за което се търси отговорност от тях, дъщерните дружества на Sanitec Europe са членове на посочените по-долу национални професионални сдружения на производителите на оборудване за баня, а именно Vitreous China-group в Белгия, IndustrieForum Sanitär, по-рано Freundeskreis der deutschen Sanitärindustrie, Arbeitskreis Baden

und Duschen и Fachverband Sanitärkeramische Industrie в Германия, Association française des industries de céramique sanitaire (наричано по-нататък „AFICS“) във Франция, сдружение Michelangelo в Италия, Sanitair Fabrikanten Platform и Stichting Verwarming en Sanitair в Нидерландия, и Arbeitskreis Sanitärindustrie в Австрия.

11 Що се отнася до участието на жалбоподателите в първоинстанционното производство в констатираното нарушение, Комисията приема, че тъй като Sanitec Europe е участвало чрез националните си дъщерни дружества в рамките на периода на извършване на нарушението, за което се търси отговорност от тях, в тайните срещи на IndustrieForum Sanitär, Arbeitskreis Sanitärindustrie, Sanitair Fabrikanten Platform и Stichting Verwarming en Sanitair, както и в срещите на сдружение Michelangelo, организации и сдружения, чиито членове са извършвали дейност в няколко държави членки, за които се отнася спорното решение, жалбоподателите в първоинстанционното производство са част от централната група предприятия, и са знаели или нормално е трябвало да знаят, че констатираното нарушение, от една страна, засяга най-малкото трите групи продукти, и от друга страна, има широк географски обхват, доколкото обхваща територията на шест държави членки.

12 За изчисляване на наложената на всяко от предприятията глоба Комисията се основава на Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264). Тази институция определя основния размер на глобата, като уточнява, че за всяко предприятие посоченото изчисление се основава на продажбите му за съответната държава членка, умножени по броя на годините на участие в нарушението, установено във всяка държава членка и за засегнатата подгрупа продукти, така че се отчита фактът, че някои предприятия са упражнявали дейността си само в определени държави членки или единствено в една от трите подгрупи продукти.

13 Относно тежестта на нарушението Комисията определя коефициент от 15 %, като взема предвид четири критерия за преценка на посоченото нарушение, а именно естеството на разглежданите действия, съчетаните пазарни дялове, географския обхват на нарушението и извършването му. Освен това тя определя коефициента за умножение, който трябва да се приложи за продължителността на нарушението, съответно 4,33 за Keramag Keramische Werke за Германия, съответстващ на участие в нарушението за четири години и четири месеца, 10 за Keramag Keramische Werke за Австрия, съответстващ на участие в нарушението за десет години, 3 за Keramische Werke за Белгия, съответстващ на участие в нарушението за три години, 8,75 за Koralle Sanitärprodukte, съответстващ на участие в нарушението за осем години и десет месеца, 3 за Koninklijke Sphinx за Белгия, съответстващ на участие в нарушението за три години, 0,66 за Allia за Франция, съответстващ на участие в нарушението за осем месеца, 0,66 за Produits Céramiques de Touraine за Франция, съответстващ на участие в нарушението за осем месеца, и 5,33 за Pozzi Ginori, съответстващ на участие в нарушението за пет години и четири месеца. Накрая, за да възпре въпросните предприятия да участват в практиките на тайни споразумения, предмет на спорното решение, тя решава да увеличи основния размер на глобата, като приложи допълнителен размер от 15 %.

14 След като определя основния размер, Комисията разглежда въпроса дали са налице отегчаващи или смекчаващи обстоятелства, които могат да обосноват коригирането на основния размер. Тя не приема никакво отегчаващо или смекчаващо обстоятелство по отношение на жалбоподателите в първоинстанционното производство и след прилагането на прага от 10 % от оборота основният размер на глобата, наложена на жалбоподателите в първоинстанционното производство, е 57 690 000 EUR съгласно член 2 от спорното решение.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

15 С две жалби, подадени в секретариата на Общия съд на 8 септември 2010 г., жалбоподателите в първоинстанционното производство искат отмяна на спорното решение, като изтъкват седем основания по дело T-379/10 и девет основания — по дело T-381/10.

16 На 16 декември 2010 г. Общият съд решава да съедини посочените дела за целите на писмената фаза на производството и на 23 март 2012 г. — за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

17 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля по-голямата част от основанията на жалбоподателите в първоинстанционното производство, но тъй като седемте основания, изтъкнати по дело T-379/10, са по същество идентични на първите пет и на осмото и деветото основание по дело T-381/10 и Общият съд възприема номерацията им по това последно дело, той уважава първата и третата част на третото основание на жалбоподателите в първоинстанционното производство. Като приема, че Комисията погрешно е счела, от една страна, че Allia и Produits Céramiques de Touraine са участвали в разглежданото нарушение, и от друга страна, че Pozzi Ginori е участвало в това нарушение между 10 март 1996 г. и 14 септември 2001 г., тъй като участието на последното е доказано надлежно само за периода между 14 май 1996 г. и 9 март 2001 г., Общият съд отменя въпросната част от член 1, параграф 1, точка 6 от спорното решение.

18 Що се отнася до намаляването на глобите, като отчита частичното приемане на третото изложено от жалбоподателите в първоинстанционното производство основание, Общият съд отменя член 2, параграф 7 от спорното решение, като определя размера на наложената на жалбоподателите в първоинстанционното производство глоба, доколкото той надвишава 50 580 701 EUR.

Искания на страните

Настоящата жалба

19 Комисията иска от Съда:

— да отмени точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, доколкото с нея се отменя член 1 от спорното решение по отношение на събитията в AFICS и отговорността на Allia, на Produits Céramiques de Touraine и на Sanitec Europe за участието им в тях,

— да отмени изцяло точка 2 от диспозитива на обжалваното съдебно решение,

— ако самият Съд постанови окончателно решение по спора, да отхвърли жалбата за отмяна и доколкото се отнася за събитията в AFICS, и да възстанови глобите, наложени на Allia, Produits Céramique de Touraine и Sanitec Europe, и

— да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски, направени в настоящото производство, и ако Съдът постанови окончателно решение по жалбата за отмяна по първоинстанционното производство, да ги осъди да заплатят и разноските по това производство.

20 Жалбоподателите в първоинстанционното производство искат от Съда:

— да отхвърли жалбата като недопустима или като неоснователна и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Насрещната жалба

21 Жалбоподателите в първоинстанционното производство искат от Съда:

— да отмени точки 1 и 3 от диспозитива на обжалваното съдебно решение в частта му, в която Общият съд е отхвърлил втората част на петото основание, изтъкнато в първоинстанционното производство относно факта, че в изложението на възраженията от 26 март 2007 г. не са посочени правилно обвиненията, отправени срещу Pozzi Ginori и Sanitec Europe във връзка с Италия,

— да отмени член 1, параграф 1, точка 6 от спорното решение, доколкото в тази разпоредба Комисията е приела, че Sanitec Europe и Pozzi Ginori са участвали в нарушение на италианския пазар или, при условията на евентуалност, да го отмени в частта, в която с тази разпоредба Комисията е счела, че Sanitec Europe и Pozzi Ginori са участвали в подобно нарушение през период, различен от този между 12 май 2000 г. и 9 март 2001 г.,

— да отмени член 2, параграф 7, букви а) и е) от спорното решение или, при условията на евентуалност, да намали размера на глобите, наложени по силата на тази разпоредба само на Sanitec Europe или на него и Pozzi Ginori заедно и солидарно,

— при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане в съответствие с решението на Съда,

— да осъди Комисията да понесе своите съдебни разноски и да заплати съдебните им разноски в производството пред Съда, както и, в подходящо съотношение, съдебните разноски, направени от тях в производството пред Общия съд.

22 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли инцидентната жалба като недопустима и/или като неоснователна,

— да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да заплатят съдебните разноски.

По главната жалба

По първото основание

23 С първото си основание, което се състои от пет части относно точки 112—121 от обжалваното съдебно решение, Комисията твърди, че Общият съд е нарушил задължението си за мотивиране и че е допуснал няколко грешки при прилагане на правото при проверката на доказателствата във връзка с разглежданото нарушение.

По първата част на първото основание

– Доводи на страните

24 С първата част на първото основание Комисията поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че потвърждаването на доказателство, в случая на изявлението на American Standard Inc. (наричано по-нататък „Ideal Standard“) в рамките на искането за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, изисква доказателство, потвърждаващо съгласуването на цените на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. Според тази институция обаче целта на изискването за потвърждаване е да се провери достоверността на доказателство. Като е изискал доказателството непременно да бъде удостоверено с втори документ, без да провери дали може да бъде надеждно и само едно доказателство, Общият съд тълкувал прекомерно ограничително изискването за потвърждаване и нарушил принципа за свободното събиране на доказателства.

25 Жалбоподателите в първоинстанционното производство твърдят, че първата част на първото основание е недопустима, доколкото, първо, Комисията приканва Съда да упражни контрол върху констатациите на Общия съд относно потвърждаването и надеждността на искането на Ideal Standard за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, и второ, пред Общия съд не са изтъкнати доводи за надеждността на изявлението, направено в рамките на искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, дори при липса на потвърждаване с второ доказателство. Във всички случаи те поддържат, че от съдебната практика не следва, че изявление, направено в рамките на искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, може да бъде надеждно до такава степен, че нито едно от тези доказателства да не следва да бъде потвърждавано.

Съображения на Съда

26 Следва да се припомни, че освен при неспазване на правилата за доказателствената тежест и за събирането на доказателствата и при изопачаването им, преценката от Общия съд на доказателствената сила на материалите по преписката не може да бъде оспорвана пред Съда (решение от 19 декември 2013 г., Siemens/Комисия, C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, непубликувано, EU:C:2013:866, т. 129 и цитираната съдебна практика).

27 В замяна на това въпросът дали Общият съд е спазил правилата за доказателствената тежест и за събирането на доказателствата при разглеждането на тези, които е посочила Комисията в подкрепа на наличието на нарушение на правилата на Съюза относно конкуренцията, представлява правен въпрос, който може да бъде повдигнат в производството по обжалване пред Съда (решение от 19 декември 2013 г., Siemens/Комисия, C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, непубликувано, EU:C:2013:866, т. 130 и цитираната съдебна практика).

28 Както припомня Общият съд в точка 105 от обжалваното съдебно решение, изявлението на предприятие, обвинено в участие в картел, чиято точност се оспорва от няколко други засегнати предприятия, не може да се разглежда като достатъчно доказателство за наличието на извършено от тях нарушение, ако не бъде потвърдено от други доказателства, като се има предвид, че необходимата степен на потвърждение може да бъде по-ниска поради достоверността на съответните изявления (вж. също решение от 19 декември 2013 г., Siemens/Комисия, C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, непубликувано, EU:C:2013:866, т. 135).

29 В точки 117 и 118 от обжалваното съдебно решение Общият съд само е приложил това правило от съдебната практика, като е констатирал, че изявленията на Ideal Standard, направени в рамките на искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, са

оспорени, и е приел, че поради това тези изявления не могат да представляват сами по себе си достатъчно доказателство за антиконкурентното естество на разискванията, проведени на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г.

30 Следователно доводите на Комисията за прекомерно ограничителното тълкуване на изискването за потвърждаване са неоснователни.

31 Що се отнася до доводите на Комисията, насочени към оспорване на резултата, до който стига Общият съд при разглеждането на едно от доказателствата, а именно възприетите от Общия съд достоверност и доказателствена сила на изявленията на Ideal Standard, направени в рамките на искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, съгласно припомнената в точка 26 от настоящото решение съдебна практика те са недопустими в стадия на обжалването пред Съда, тъй като Комисията не е посочила, нито е доказала явно изопачаване на фактите или на доказателствата.

32 Следователно първата част на първото основание трябва да бъде отхвърлена като частично недопустима и частично необоснована.

По втората част на първото основание

– Доводи на страните

33 С втората част на първото основание Комисията поддържа, че след като неправилно е констатирал, че изявлението на Ideal Standard трябва да бъде потвърдено с друго доказателство, Общият съд неправилно не е разгледал доказателствената стойност на изявлението на Roca SARL (наричано по-нататък „Roca“), придружаващо искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, като е препратил към частта от спорното решение, обобщаваща отговора на Roca на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. От една страна обаче, този отговор дори не бил част от преписката, и от друга страна, Общият съд стигнал до диаметрално противоположен извод по делото, по което е постановено решение от 16 септември 2013 г., Roca/Комисия (T-412/10, непубликувано, EU:T:2013:444), като по това дело посоченият отговор бил част от преписката. Освен това по паралелните дела, по които са постановени решения от 16 септември 2013 г., Villeroy & Boch Austria и др./Комисия (T-373/10, T-374/10, T-382/10 и T-402/10, непубликувано, EU:T:2013:455), и от 16 септември 2013 г., Duravit и др./Комисия (T-364/10, непубликувано, EU:T:2013:477), Общият съд правилно е приел, че изявление за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер може да бъде потвърдено от друго, и прави извода, че изявленията на Ideal Standard и Roca France се потвърждават взаимно, поне що се отнася до продуктите от нисък клас.

34 Поради това, на първо място, обжалваното съдебно решение било опорочено от липсата на мотиви, тъй като Общият съд не е разгледал доказателствената стойност на изявлението на Roca, направено във връзка с освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер, като вместо подобно разглеждане той е упоменал извън контекста отговора на Roca на изложението на възраженията от 26 март 2007 г., резюме на който се съдържа в спорното решение. На второ място, Общият съд е отменил част от спорното решение, като се позовал на документ, който не се съдържа в преписката. На трето място, тълкуването на отговора на Roca представлявало изопачаване на доказателство, за което свидетелствало тълкуването на посоченото доказателство в цитираните по-горе паралелни дела. На четвърто място, твърдението на Общия съд в точка 120 от обжалваното съдебно решение, че изявлението във връзка с освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер не може да потвърди друго такова, било опорочено от грешка при прилагане на правото.

35 Жалбоподателите в първоинстанционното производство възразяват с твърдението, че втората част на първото основание е недопустима или във всички случаи е необоснована. Всъщност, тъй като изявленията на Roca, направени в рамките на процедурата за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, не се съдържат в преписката по делото пред Общия съд, последният не може да бъде упрекнат, че се е основал само на съответните съображения от спорното решение. Що се отнася до отговора на Roca на изложението на възраженията от 26 март 2007 г., Общият съд не е допуснал грешка, като се е основал на съответните части от спорното решение, на които са се позовали жалбоподателите в първоинстанционното производство. Накрая, те поддържат, че няма изопачаване на доказателствата, тъй като става въпрос за различни доказателства, разисквани по различен начин, в различни решения.

– Съображения на Съда

36 В началото следва да се отбележи, че в случая Комисията се позовава, първо, липса на мотиви на обжалваното съдебно решение, второ, на невъзможността за Общия съд да отмени частично спорното решение, като се основава на документ, който не се съдържа в преписката, трето, на изопачаване на доказателствата, и четвърто, на грешка при прилагането на правилата за доказване. Така, противно на поддържаното от жалбоподателите в първоинстанционното производство, Комисията не се ограничава до оспорване на преценката на фактите от Общия съд или до възпроизвеждане на изтъкнатите пред него доводи. Следователно втората част на първото основание е допустима.

37 Относно неговата основателност, преди всичко, както вече бе подчертано в точка 26 от настоящото решение, единствено Общият съд е компетентен да установява и преценява относимите факти, както и да преценява доказателствата, освен в случай на изопачаване на тези факти и доказателства.

38 По-нататък, съгласно постоянната съдебна практика съдът на Съюза следва да реши дали е необходимо представянето на даден документ, в зависимост от обстоятелствата по спора, в съответствие с разпоредбите на Процедурния правилник, приложими по отношение на събирането на доказателства. Що се отнася до Общия съд, от разпоредбите на член 49 във връзка с член 65, буква б) от неговия процедурен правилник в редакцията му, приложима към датата на постановяване на обжалваното съдебно решение, следва, че искането за представяне на всякакви доказателства във връзка с делото е част от събирането на доказателства, което Общият съд може да разпореди на всеки етап от производството (вж. в този смисъл решения от 2 октомври 2003 г., Salzgitter/Комисия, C-182/99 P, EU:C:2003:526, т. 41 и цитираната съдебна практика, от 2 октомври 2003 г., Aristrain/Комисия, C-196/99 P, EU:C:2003:529, т. 67 и цитираната съдебна практика, от 2 октомври 2003 г., Ensidesa/Комисия, C-198/99 P, EU:C:2003:530, т. 28 и цитираната съдебна практика и от 2 октомври 2003 г., Corus UK/Комисия, C-199/99 P, EU:C:2003:531, т. 67 и цитираната съдебна практика).

39 Накрая, от постоянната практика на Съда следва, че макар Общият съд да не е длъжен да мотивира изрично преценката си относно стойността на всяко представено пред него доказателство, по-специално когато счете, че те не представляват интерес или че са ирелевантни за решаването на спора, той все пак е длъжен да спазва общите принципи и процесуалните правила за доказателствената тежест и за събирането на доказателствата и да не изопачава доказателствата (вж. в този смисъл решение от 15 юни 2000 г., Dorsch Consult/Съвет и Комисия, C-237/98 P, EU:C:2000:321, т. 51).

40 В това отношение от точка 120 от обжалваното съдебно решение следва, че за разглеждането на доказателствената стойност на изявленията на Roca, направени във връзка с искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, Общият съд се е основал изключително на съображение 586 от спорното решение, в което е обобщен отговорът на Roca

на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. От това той е стигнал до извода, че при липсата на доказателства, които ги потвърждават, Комисията не е можела да се позове на посочените изявления, за да докаже, че е било установено съгласуване на минималните цени на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г.

41 Въпреки това Общият съд не може да отрече напълно доказателствената стойност на изявленията на Roca, направени във връзка с искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, като се основе изключително на посоченото съображение 586, в което е обобщено друго доказателство, без да разгледа съображение 556 от спорното решение, отнасящо се до тези изявления, нито дори тяхното съдържание.

42 По този начин Общият съд е нарушил задължението си за мотивиране, както и правилата, приложими при събирането на доказателствата.

43 Освен това следва да се приеме, че доводът на Комисията, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 120 от обжалваното съдебно решение, че изявление във връзка с освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер не може да потвърди друго такова, не е лишен от основание.

44 Всъщност понятието за потвърждаване означава, че едно доказателство може да бъде подкрепено с друго. Все пак в правния ред на Съюза не съществува правило, което да не допуска потвърждаващото доказателство да бъде от същото естество като потвърждаваното, а именно с изявление във връзка с освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер да се потвърди друго такова.

45 При това положение, като е приел в точка 120 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е била длъжна да представи допълнителни доказателства, тъй като изявлението във връзка с освобождаването от глоба или намаляването на нейния размер не може да потвърди друго такова, Общия съд е допуснал грешка при прилагане на правото.

46 От всичко изложено по-горе следва, без да е необходимо произнасяне по другите доводи, изтъкнати от Комисията в подкрепа на втората част на първото основание, че тази втора част е основателна.

По третата част на първото основание

– Доводи на страните

47 С третата част на първото основание Комисията поддържа, че в нарушение на постоянната съдебна практика Общият съд е тълкувал изискването за потвърждаване на доказателствата прекомерно ограничително, що се отнася до таблицата, свързана със срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. Според тази институция Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 119 от обжалваното съдебно решение е поставил изискването тази таблица сама по себе си да доказва наличието на разглежданото нарушение, без да вземе предвид останалите доказателства и допълнителни обяснения, по-специално тези, които се съдържат в искането на Ideal Standard за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер. Освен това той нарушил задължението си за мотивиране, като не разгледал доказателствената стойност на обясненията, представени с това искане. Комисията добавя, че тази част от посочено основание се подкрепя и от факта, че от преценката на същото доказателство в решението от 16 септември 2013 г., Duravit и др./Комисия (T-364/10, непубликувано, EU:T:2013:477), произтича съвсем различен извод, а именно за потвърждаване на доказателствения характер на тази таблица.

48 Според жалбоподателите в първоинстанционното производство посочената част от основанието е недопустима, доколкото Комисията иска от Съда да преразгледа преценката на фактите, направена от Общия съд. Във всички случаи посочените жалбоподатели смятат, че Общият съд е разгледал правилно таблицата, свързана със срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. Те споделят становището на Общия съд, че Комисията изобщо не е дала обяснения, които да могат да подкрепят извода, че антиконкурентните обсъждания са били предмет на тази среща.

– Съображения на Съда

49 Както бе припомнено в точка 27 от настоящото решение въпросът дали Общият съд е спазил правилата за доказателствената тежест и за събирането на доказателствата при разглеждането на тези, които е посочила Комисията в подкрепа на наличието на нарушение на правилата на Съюза относно конкуренцията, представлява правен въпрос, който може да бъде повдигнат в производството по обжалване пред Съда. Следователно, противно на твърдението на жалбоподателите в първоинстанционното производство, третата част на първото основание е недопустима.

50 Що се отнася до основателността, следва да се припомни, че тъй като забраната за участие в антиконкурентни практики и споразумения, както и санкциите, които могат да бъдат наложени на нарушителите, са общоизвестни, в рамките на антиконкурентните практики и споразумения дейностите обикновено се развиват скрито, срещите се провеждат тайно, най-често в трета държава, и свързаната с тях документация е сведена до минимум. Дори Комисията да открие документи, удостоверяващи по категоричен начин неправомерно установяване на контакт между операторите, като например доклади от среща, тези документи обикновено са само фрагментарни и откъслечни, поради което често се оказва необходимо някои подробности да бъдат възстановени по дедуктивен път (вж. решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 55 и 56).

51 От друга страна, в повечето случаи наличието на антиконкурентна практика или споразумение трябва да бъде логически изведено от определен брой съвпадения и улики, които, взети заедно, могат да представляват, при липсата на друго смислено обяснение, доказателство за нарушаване на правилата на конкуренцията (вж. решение от 17 септември 2015 г., Total Marketing Services/Комисия, C-634/13 P, EU:C:2015:614, т. 26 и цитираната съдебна практика).

52 Освен това следва да се припомни, че за да се установи съществуването на нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС, е необходимо Комисията да представи сериозни, точни и съответстващи доказателства. Не е необходимо обаче всяко от представените от нея доказателства непременно да отговаря на тези критерии по отношение на всеки елемент на нарушението. Достатъчно е съвкупността от изтъкнатите от посочената институция улики, разгледани като цяло, да отговаря на това изискване (вж. в този смисъл решение от 1 юли 2010 г., Knauf Gips/Комисия, C-407/08 P, EU:C:2010:389, т. 47).

53 В това отношение в точка 119 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че тъй като таблицата, представена от Ideal Standard като приложение към искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, няма дата и не съдържа никакво указание, по което да може да бъде свързана със срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г., и след като в нея не се посочват имената на конкурентите или минималните и максималните цени, които да бъдат прилагани от тези конкуренти, тя не може да потвърди определянето на цените в рамките на тази среща.

54 При това положение се налага изводът, че по този начин Общият съд е приел по отношение на тази таблица изисквания, при изпълнението на които последната би представлявала сама по себе си достатъчно доказателство в подкрепа на определянето на цените.

55 При все това Комисията е посочила тази таблица само като потвърждаващо доказателство. Така с поставянето на изискване това доказателство да съдържа всички необходими елементи в подкрепа на определянето на цените на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г., Общият съд не е проверил дали, разгледани цялостно, доказателствата могат да се подкрепят взаимно, и не се е съобразил със съдебната практика, посочена в точки 50—52 от настоящото решение (вж. в този смисъл решение от 25 януари 2007 г., Salzgitter Mannesmann/Комисия, C-411/04 P, EU:C:2007:54, т. 44—48)

56 Ето защо, без да е необходимо произнасяне по другите доводи, изтъкнати от Комисията в подкрепа на третата част на първото основание, следва да се приеме, че тя е основателна.

По четвъртата част на първото основание

– Доводи на страните

57 С четвъртата част на първото основание Комисията поддържа, че Общият съд е нарушил задължението за мотивиране на обжалваното съдебно решение, доколкото не е разгледал някои от посочените в спорното решение доказателства, потвърждаващи изявленията на Ideal Standard и на Roca, по-специално месечните таблици с поверителни цифрови данни за продажбите, които са посочени в съображения 572—574 от спорното решение и се съдържат в преписката по делото пред Общия съд, както и изявлението на г-н Ligné. Според Комисията от тези доказателства следва най-малкото че имат потвърдителна стойност, тъй като сочат, че през 2004 г. са проведени антиконкурентни срещи и са в подкрепа на достоверността на изявленията на Ideal Standard и на Roca.

58 Жалбоподателите в първоинстанционното производство поддържат, че четвъртата част на първото основание е недопустима, доколкото с нея Комисията оспорва преценката на фактите от Общия съд. От друга страна, те подчертават, че са изтъкнали пред Общия съд изявлението на г-н Ligné само за да докажат липсата на съответствие между исканията на Ideal Standard за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, и че във всички случаи това изявление е ирелевантно за решаването на спора.

– Съображения на Съда

59 Преди всичко, по съображенията, изложени в точка 49 от настоящото решение, следва да се отхвърли възражението за недопустимост, повдигнато от жалбоподателите в първоинстанционното производство.

60 Що се отнася до преценката на основателността на четвъртата част на първото основание, следва да се припомни, че съгласно посочената в точка 39 от настоящото решение съдебна практика, без да се засяга изпълнението на задължението за спазване на общите принципи и процесуалните правила за доказателствената тежест и за събирането на доказателствата и на задължението да не се изопачават доказателствата, Общият съд не може да бъде задължен да мотивира изрично преценката си относно стойността на всяко представено пред него доказателство, по-специално когато счете, че тези доказателства не представляват интерес или че са ирелевантни за решаването на спора.

61 От друга страна, наличието или липсата на доказателствен характер на материалите по делото попада в обхвата на самостоятелна преценка на фактите от Общия съд, която остава извън контрола на Съда в рамките на производството по обжалване, освен в случай на изопачаване на представените на Общия съд доказателства или когато от съдържащите се в преписката документи проличава неточност на фактическите констатации на последния (вж. в този смисъл решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 58 и цитираната съдебна практика).

62 В случая в точки 110—121 от обжалваното съдебно решение Общият съд е разгледал въпроса дали Комисията е доказала, че Allia и Produits Céramiques de Touraine са участвали в обсъжданията относно съгласуването на минималните цени на продуктите от нисък клас на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г.

63 Все пак в точка 90 от писмената си защита в първоинстанционното производство Комисията подчертава, че изявлението на г-н Laligné е свързано с поведение в рамките на професионално сдружение, различно от AFICS. В настоящото производство по обжалване Комисията не твърди да е поддържала пред Общия съд, че това доказателство е трябвало да бъде взето предвид като потвърждаващо изявленията на Ideal Standard и на Roca относно срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г. При тези обстоятелства Общият съд не може да бъде упрекнат, че не е анализирал посоченото доказателство при разглеждането на обсъжданията, проведени на последната среща.

64 За разлика от това, като е счел в точки 117—120 от обжалваното съдебно решение, че изявленията на Ideal Standard и на Roca не се потвърждават от нито едно доказателство, така че не представляват достатъчно доказателство за антиконкурентното естество на посочените обсъждания, Общият съд неправилно не е разгледал въпроса дали таблиците, които са посочени в съображения 572—574 от спорното решение и се съдържат в преписката, потвърждават посочените изявления, както изрично поддържа Комисията в точки 97 и 99 от писмената си защита в първоинстанционното производство.

65 Следователно оплакването в четвъртата част на първото основание, че Общият съд не е разгледал доказателствената стойност на посочените таблици, е основателно.

По петата част на първото основание

– Доводи на страните

66 С петата част на първото основание Комисията изтъква, че като не е разгледал няколко доказателства и като е приложил прекалено строги изисквания по отношение на доказателствата, които в действителност е разгледал, Общият съд не ги е преценил цялостно, както е бил длъжен да направи съгласно постоянната съдебна практика.

67 Според жалбоподателите в първоинстанционното производство, от една страна, петата част на първото основание е недопустима, доколкото с нея Комисията оспорва преценката на фактите от Общия съд. От друга страна, липсата на разглеждане на всяко едно доказателство, по-специално на онези от тях, които са ирелевантни, не означавало, че Общият съд не е направил цялостно разглеждане.

– Съображения на Съда

68 От една страна, по съображенията изложени в точка 49 от настоящото решение, следва да се отхвърли възражението за недопустимост, повдигнато от жалбоподателите в първоинстанционното производство.

69 От друга страна, предвид точки 43—45, 49—56, 64 и 65 от настоящото решение, от които е видно, че Общият съд не е спазил приложимите правила за доказване, не е разгледал доказателствената стойност на някои материали от преписката и не е проверил дали, разгледани цялостно, доказателствата могат да се подкрепят взаимно, следва да се приеме, че петата част на първото основание е обоснована.

70 От всички изложени по-горе съображения следва, че първото основание за обжалване трябва да бъде частично уважено.

По второто основание

– Доводи на страните

71 С второто си основание Комисията твърди, че Общият съд е стигнал до противоречиви изводи и е изложил противоречиви мотиви, от една страна, в обжалваното съдебно решение, и от друга страна, в решения от 16 септември 2013 г., Roca/Комисия (T-412/10, непубликувано, EU:T:2013:444, т. 198 и 239), от 16 септември 2013 г., Villeroy & Boch и др./Комисия (T-373/10, T-374/10, T-382/10 и T-402/10, непубликувано, EU:T:2013:455, т. 289 и 290), и от 16 септември 2013 г., Duravit и др./Комисия (T-364/10, непубликувано, EU:T:2013:477, т. 324).

72 Въпреки че съгласно практиката на Съда задължението за Общия съд да мотивира решенията си не може по принцип да води до това да му налага да обоснове възприетото по едно дело разрешение спрямо възприетото по друго разглеждано от него дело, макар то да се отнася до същото спорно решение, Комисията смята, че по изключение обстоятелствата по настоящото дело обосновават отмяната на обжалваното съдебно решение. Всъщност Комисията твърди, че четирите сходни дела се отнасят до едно и също решение, до едни и същи съображения от това решение и до едни и същи доказателства. Според тази институция посочените дела можело да бъдат съединени от Общия съд за целите на съдебното решение. При тези обстоятелства според Комисията при липсата на основания да действа по този начин Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отменил частично спорното решение само що се отнася до един от жалбоподателите в първоинстанционното производство.

73 Жалбоподателите в първоинстанционното производство твърдят, че второто основание на Комисията е много общо и неточно, поради което е недопустимо. Във всички случаи обжалваното решение не било несъгласувано. Освен това, ако се приемели доводите на Комисията, това щяло да доведе до осъждането на жалбоподателите в първоинстанционното производство въз основа на недопустими доказателства и на доказателства, които не са били част от обсъжданите, в нарушение на правото на защита и в частност на правото на справедлив процес.

– Съображения на Съда

74 Предвид констатациите, съдържащи се в точки 41 и 42 от настоящото решение, от които следва по същество, че Общият съд не може да отрече изцяло доказателствената стойност на направените от Roca изявления в рамките на искането му за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, като се основава изключително на съображение 586 от спорното

решение, не е необходимо произнасяне по второто основание на настоящата жалба, изведено по същество от противоречие между мотивите на обжалваното съдебно решение и тези на решения от 16 септември 2013 г., Roca/Комисия (T-412/10, непубликувано, EU:T:2013:444), от 16 септември 2013 г., Villeroy & Boch Austria и др./Комисия (T-373/10, T-374/10, T-382/10 и T-402/10, непубликувано, EU:T:2013:455), и от 16 септември 2013 г., Duravit и др./Комисия (T-364/10, непубликувано, EU:T:2013:477), доколкото в обжалваното съдебно решение Общият съд не е счел, че тези изявления потвърждават изявленията на Ideal Standard и така доказват участието на Allia и на Produits Céramiques de Touraine в обсъждания относно цените в рамките на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г.

75 Тъй като части от втора до пета на първото основание са изцяло или частично уважени, следва да бъдат отменени точки 1 и 2 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, доколкото Общият съд, първо, частично е отменил спорното решение, като е извършил непълна проверка на последното и на доказателствата, второ, стигнал е до извода, че потвърждаващо доказателство не може да потвърди определянето на цените в рамките на срещата на AFICS от 25 февруари 2004 г., трето, не е разгледал доказателствената стойност на някои доказателства, които са посочени в спорното решение и се съдържат в преписката, и четвърто, не е проверил дали, разгледани цялостно, доказателствата се подкрепят взаимно. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

По насрещната жалба

76 В подкрепа на насрещната си жалба жалбоподателите в първоинстанционното производство изтъкват две основания, насочени срещу точки 284—291 от обжалваното съдебно решение.

По първото основание

По първата част на първото основание

– Доводи на страните

77 Жалбоподателите в първоинстанционното производство поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е приложил правилно правния режим на допустимостта на основанията и доводите. По-специално според жалбоподателите в първоинстанционното производство той неправилно е счел, че доводът относно непълнотата на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. е недопустим.

78 В това отношение те поддържат, че в съдебната практика рядко е констатирана недопустимост на основание и че до подобен извод може да се стигне само ако изобщо не е изтъкнат довод в подкрепа на разглежданото основание. Те обаче мотивирали в достатъчна степен посочения довод, така че Комисията да може да отговори на него и съответно да повдигне този въпрос за обсъждане в съдебното заседание, без да твърди, че той е прекалено неясен или неточен.

79 От друга страна, при условията на евентуалност жалбоподателите в първоинстанционното производство поддържат, че Общият съд не е мотивирал решението си да не разгледа същия довод, като е констатирал, че той е формулиран абстрактно и че му липсва необходимата точност, за да бъде допустим.

80 От своя страна Комисията твърди, че първата част на първото основание почива на частичен прочит на обжалваното съдебно решение, както и на погрешно разбиране за обхвата на обявяването на недопустимостта от Общия съд.

81 В това отношение същата институция поддържа, че обявяването на недопустимостта се отнася единствено до точка 158 от жалбата на жалбоподателите в първоинстанционното производство, която съдържа общи съждения относно представянето на твърденията срещу жалбоподателите в първоинстанционното производство в изложението на възраженията от 26 март 2007 г., докато в точки 288—290 от обжалваното съдебно решение Общият съд разгледал по същество твърденията срещу Pozzi Ginori във връзка с участието му в срещите на сдружението Michelangelo в Италия. Дори недопустимостта да обхваща част от свързаното с Италия основание, доколкото Общият съд е разгледал по същество основанието относно разглежданото нарушение в тази държава членка, подобна недопустимост била във всички без значение. Следователно според Комисията обжалваното съдебно решение е мотивирано в достатъчна степен в това отношение.

– Съображения на Съда

82 Следва да се отбележи, че в точка 286 от обжалваното съдебно решение Общият съд е припомнил съдебната практика, съгласно която абстрактно формулираните основания не отговарят на изискванията на Статута на Съда на Европейския съюз и на Процедурния правилник на Общия съд относно допустимостта.

83 В това отношение в точка 287 от обжалваното съдебно решение Общият съд е стигнал до извода, че доводът на жалбоподателите в първоинстанционното производство относно твърдяното неизпълнение от Комисията на задължението ѝ да изложи надлежно възраженията срещу тях в изложението на възраженията от 26 март 2007 г. е недопустим, поради факта че е формулиран абстрактно и неточно.

84 Все пак в точки 288—290 от обжалваното съдебно решение Общият съд е проверил основателността на довода относно твърдяното неизпълнение от Комисията на задължението ѝ да изложи надлежно възраженията срещу Pozzi Ginori в изложението на възраженията от 26 март 2007 г. поради участието му в срещите на мултипродуктовото сдружение Michelangelo.

85 Впрочем следва да се отбележи, че за да обосноват довода си относно неправилното прилагане на правния режим на допустимостта на основанията, жалбоподателите в първоинстанционното производство се насочват главно към доказването на достатъчната точност на довода си пред Общия съд, свързан с непълното описание на извършеното в Италия нарушение. При все това, както бе отбелязано в предходната точка, основателността на този довод е била разгледана от Общия съд.

86 От всички изложени по-горе съображения следва, че първата част на първото основание трябва да бъде отхвърлена като неотносима.

По втората част на първото основание

– Доводи на страните

87 В рамките на втората част на първото основание жалбоподателите в първоинстанционното производство поддържат, че Общият съд е допуснал явна грешка при прилагане на правото или при условията на евентуалност изопачаване на фактите, като е стигнал до извод за пълнота на изложението на възраженията от 26 март 2007 г.

88 Те твърдят, че Общият съд е приложил неправилен правен критерий, за да прецени пълнотата на информацията, която трябва да се съдържа в изложението на възраженията, за да се гарантира правото на защита. В частност Общият съд неправилно приел, че е достатъчно да се

посочи наличието на „антиконкурентно поведение“ на срещите, изброени в изложението на възраженията от 26 март 2007 г., без да уточни естеството на това поведение, нито някаква друга подробност. Все пак, ако Общият съд бил следвал практиката на Съда, и в частност решение от 9 юли 2009 г., Archer Daniels Midland/Комисия (C-511/06 P, EU:C:2009:433), той щял да отмени спорното решение, що се отнася до нарушението в сектора на керамичните изделия в Италия, тъй като изложението на възраженията от 26 март 2007 г. не представя достатъчно ясно подробностите относно тази част от нарушението, за да гарантира правото на защита на жалбоподателите в първоинстанционното производство. Според тях в обжалваното съдебно решение се прилага критерий относно минималното допустимо съдържание на изложението на възраженията, който не отговаря на изискванията за разбираемо уведомление за възраженията съгласно член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“).

89 При условията на евентуалност жалбоподателите в първоинстанционното производство поддържат, че съдържащият се в точка 289 от обжалваното съдебно решение извод на Общия съд относно пълнотата на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. представлява във всички случаи явно изопачаване на съдържанието на преписката. Впрочем подобен извод бил в противоречие с извода, до който е стигнал Общият съд в решение от 16 септември 2013 г., Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449), що се отнася до пълнотата на същата част от това изложение на възраженията.

90 Комисията твърди, че втората част на първото основание е недопустима поради факта, че представлява ново основание, което не е било повдигнато в първоинстанционното производство. По-специално, според тази институция жалбоподателите в първоинстанционното производство са поддържали пред Общия съд, че в изложението на възраженията от 26 март 2007 г. не се споменава нито един факт относно сдружение Michelangelo. Впрочем в стадия на обжалването пред Съда те поддържали, че представената от Комисията информация относно „естеството“ на антиконкурентните действия не се съдържа в посоченото изложение на възраженията и това представлявало ново основание.

91 Тази институция поддържа, че във всички случаи посочената част била лишена от правно основание. Според нея решението, постановено при приключване на производството за установяване на нарушение по член 101, параграф 1 ДФЕС, не трябва да бъде точно копие на изложението на възраженията, за което е направено уведомление в рамките на това производство, и задължението за зачитане на правото на защита е изпълнено, при положение че това решение не вменява в тежест на заинтересованите лица нарушения, различни от посочените в изложението на възраженията, и че в него се правят само фактически констатации, по които заинтересованите лица са имали възможност да вземат отношение.

92 Относно довода на жалбоподателите в първоинстанционното производство, че Общият съд не е приложил правния критерий, развит в решение от 9 юли 2009 г., Archer Daniels Midland/Комисия (C-511/06 P, EU:C:2009:433), за да прецени способността им да осигурят надлежно защитата си, Комисията поддържа, че подобен довод не може да бъде приет. Според тази институция посоченото решение е неприложимо в случая, тъй като жалбоподателите в първоинстанционното производство не оспорват, че са знаели за присъствието им на срещите, за датата на съответните срещи и за доказателствата, а твърдят единствено че не са знаели за „естеството на антиконкурентното поведение“, твърде неясен термин, от който не е видно в какво се състои непълнотата на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. Тази институция отбелязва, че антиконкурентните действия са описани в точки 256 и 393—400 от посоченото изложение и с отговора си на него жалбоподателите в първоинстанционното производство потвърждават, че са разбрали „естеството“ на антиконкурентните действия, и следователно твърдяната непълнота на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. не е оказала ни най-малко влияние върху процедурата.

93 Доколкото доводът на жалбоподателите в първоинстанционното производство относно нарушението на член 6 от ЕКПЧ се основава на предпоставката за непълнота на изложението на възраженията от 26 март 2007 г., Комисията твърди, че не съществува основно различие между това изложение на възраженията и спорното решение, което да може да доведе до нарушение на посочения член.

– Съображения на Съда

94 Следва да се отбележи, че в точки 288—291 от обжалваното съдебно решение Общият съд е разгледал въпроса дали данните, съдържащи се в изложението на възраженията от 26 март 2007 г. относно участието на Pozzi Ginori на срещите на сдружение Michelangelo, са позволили на жалбоподателите в първоинстанционното производство да упражнят правото си на защита, тъй като последните са заявили пред Общия съд, че това изложение на възраженията не съдържа никакви подробности относно твърдяното антиконкурентно поведение на срещите на сдружението Michelangelo.

95 По-точно Общият съд е отбелязал преди всичко в точка 288 от обжалваното съдебно решение, че съдържащата се в точка 277 от изложението на възраженията от 26 март 2007 г. таблица относно срещите на мултипродуктовото сдружение Michelangelo удостоверява участието на Pozzi Ginori в срещите на посоченото сдружение, при които е било налице антиконкурентно поведение, и че писмените доказателства за подобно поведение се съдържат във включените към тази таблица бележки под линия. По-нататък в точка 289 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че макар и кратки, обясненията на Комисията относно участието на Pozzi Ginori в срещите на мултипродуктовото сдружение Michelangelo са дали възможност на жалбоподателите в първоинстанционното производство ясно да се запознаят с поведението, за което е упреквано Pozzi Ginori. Накрая, също в точка 289 от обжалваното съдебно решение, Общият съд е отбелязал, че в точка 277 от изложението на възраженията от 26 март 2007 г. Комисията е посочила естеството на разглежданите действия, тяхната честота, точната дата на извършването им и доказателствата, с които разполага. В точка 290 от обжалваното съдебно решение той е стигнал до извода, че съдържащите се в това изложение на възраженията доказателства са достатъчни, за да позволят на жалбоподателите в първоинстанционното производство да упражнят правото си на защита.

96 Следва да се приеме, че жалбоподателите в първоинстанционното производство само възпроизвеждат доводите, които вече са повдигнали пред Общия съд, и всъщност целта им е Съдът да извърши нова преценка за пълнотата на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. Подобен довод обаче не може да бъде приет, тъй като е недопустим в производството по обжалване пред Съда (вж. по аналогия решение от 12 септември 2006 г., Reynolds Tobacco и др./Комисия, C-131/03 P, EU:C:2006:541, т. 50 и цитираната съдебна практика).

97 Относно допустимостта на довода за нарушение на член 6 от ЕКПЧ следва да се отбележи, че той почива на презумпцията, че доводът за непълнотата на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. е допустим.

98 Все пак, при положение, че от една страна, от точка 96 от настоящото решение е видно, че посоченият довод е недопустим, и че от друга страна, жалбоподателите в първоинстанционното производство не посочват по какъв начин е нарушен член 6 от ЕКПЧ, а само повтарят общо, че съдържанието на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. не отговаря на изискванията на този член, по същество тяхната цел е Съдът да замести преценката на Общия съд относно пълнотата на това изложение на възраженията със своя преценка, без да доказват каквото и да било изопачаване на фактите или на доказателствата. Подобен довод обаче е недопустим в производството по обжалване пред Съда.

99 Следователно втората част на първото основание трябва да бъде отхвърлена като недопустима.

100 От всички изложени по-горе съображения следва, че първото основание на насрещната жалба трябва да бъде отхвърлено като частично недопустимо и частично неотносимо.

По второто основание

– Доводи на страните

101 С второто си основание жалбоподателите в първоинстанционното производство поддържат, че Общият съд е направил извод за пълнота на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. по отношение на нарушението в сектора на керамичния фаянс в Италия, като се е основал на противоречиви мотиви в сравнение с мотивите му в решенията, постановени по сходните дела, както и че не е мотивирал по подходящ начин решението си в това отношение. Те изтъкват, че що се отнася до срещите на сдружението Michelangelo, преценката на това изложение на възраженията в решение от 16 септември 2013 г., Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449), е в противоречие с преценката на Общия съд в обжалваното съдебно решение. Според жалбоподателите в първоинстанционното производство изложението на възраженията трябва да има идентичен за всички адресати обхват.

102 Във всички случаи изводът на Общия съд е опорочен от непълнота на мотивите, тъй като не е възможно да се проверят причините, поради които преценката в обжалваното съдебно решение на степента на подробности в изложението на възраженията от 26 март 2007 г. е различна от тази в решение от 16 септември 2013 г., Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449).

103 Комисията счита, че ако се приеме за установена, твърдяната непълнота на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. би представлявала изопачаване на съдържанието на преписката и при това положение жалбоподателите в първоинстанционното производство не са доказали явно изопачаване, а тяхната цел е Съдът да преразгледа точка 288 от обжалваното съдебно решение, като подобен довод е недопустим в производството по обжалване пред Съда.

104 Освен това относно довода на жалбоподателите в първоинстанционното производство, че е налице несъгласуваност между обжалваното съдебно решение и решение от 16 септември 2013 г., Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449), тази институция твърди, че по принцип не съществува задължение за Общия съд да обоснове възприетото по едно дело разрешение спрямо възприетото по друго дело, дори те да се отнасят до едно и също решение.

105 Във всички случаи Комисията смята, че в двете дела става дума за различни въпроси по две причини. Първо, по делото, по което е постановено решение от 16 септември 2013 г., Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449), ставало въпрос за тълкуването на мълчанието като равностойно на признание за антиконкурентно действие, а не за пълнотата на изложението на възраженията от 26 март 2007 г. Второ, Pozzi Ginori не е запазило мълчание по твърденията, свързани със срещите на сдружението Michelangelo в Италия, докато Wabco Europe е запазило мълчание и Общият съд е трябвало да тълкува обхвата на последното. Във всички случаи Комисията добавя, че потенциално допуснатата от Общия съд грешка в решение от 16 септември 2013 г., Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449), не е основание тази грешка да оказва влияние по настоящото дело.

106 Според Комисията жалбоподателите в първоинстанционното производство не са посочили никакво допълнително доказателство, което биха представили, ако е било уточнено „естеството на антиконкурентните действия“, извършвани на срещите на сдружението Michelangelo. При

тези обстоятелства доводите на жалбоподателите в първоинстанционното производство са конюнктурни и неоснователни и дори да се установи грешка при прилагане на правото, тя не би трябвало да води до отмяна на спорното решение, що се отнася до италианския пазар.

– Съображения на Съда

107 Съгласно практиката на Съда задължението за Общия съд да мотивира решенията си не може по принцип да води до това да му налага да обоснове възприетото по едно дело разрешение спрямо възприетото по друго разглеждано от него дело, макар то да се отнася до същото спорно решение. В това отношение Съдът вече се е произнесъл, че ако адресат на решение реши да подаде жалба за отмяна, съдът на Съюза е сезиран само с тези елементи от решението, които се отнасят до този адресат. За разлика от това тези, които се отнасят до други адресати, не се обхващат от предмета на разглеждания от съда на Съюза спор, освен ако са налице особени обстоятелства (вж. решение от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, непубликувано, EU:C:2013:464, т. 66 и цитираната съдебна практика).

108 Ето защо доводът на жалбоподателите в първоинстанционното производство, изведен от твърдяното противоречие между обжалваното съдебно решение и решение от 16 септември 2013 г., Wabco Europe и др./Комисия (T-380/10, EU:T:2013:449), не може да бъде приет.

109 От това следва, че второто основание на насрещната жалба трябва да бъде отхвърлено по същество.

110 Следователно насрещната жалба трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По жалбата пред Общия съд

111 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

112 Тъй като Общият съд не е извършил по-специално пълна проверка на доказателствата, фазата на производството не позволява да бъде постановено окончателно решение по първоинстанционното производство.

113 Следователно делото трябва да се върне на Общия съд за ново разглеждане.

По съдебните разноски

114 Тъй като делото трябва да се върне на Общия съд за ново разглеждане, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски, направени в настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) **Отменя точки 1 и 2 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 16 септември 2013 г., Keramag Keramische Werke и др./Комисия (T-379/10 и T-381/10, EU:T:2013:457).**

2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**

3) **Отхвърля насрещната жалба.**

4) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане, що се отнася до частта от решение на Общия съд на Европейския съюз от 16 септември 2013 г., Keramag Keramische Werke и др./Комисия (T-379/10 и T-381/10, EU:T:2013:457), която не е отменена с настоящото решение.

5) Не се произнася по съдебните разноски.

Подписи